

عنوان مقاله:

تفسیر شوپنهاور بر اصل جهت کافی

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 7، شماره 27 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عبدالله امینی - هیئت علمی دانشگاه اصفهان

محمد جواد صافیان - دانشجوی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

اصل جهت کافی یکی از اصول بسیار مهم فلسفی است. آرتور شوپنهاور فیلسوف مشهور آلمانی، بر این اصل بسیار تاکید کرد و آن را مدخلی برای ورود به نظام فلسفی خویش قرار داد. وی بر آن است تا حدود و شرایط اطلاق این اصل را به نحو دقیق مشخص کند و از کاربرد ناروای آن در ساحت ماورای واقعیت پدیداری بپرهیزد. این اصل در نظام فلسفی وی حاکم بر روابط و نسب میان پدیدارها و اعیان است. به علاوه، اصل مذکور در نظام فلسفی وی مساوی با اصل علیت نیست، بلکه گسترده‌تر از آن است؛ زیرا اصل علیت تنها صورتی از صورتهای چهارگانه اصل جهت کافی است. در این نوشتار سعی بر این است که مفاد، کارکرد، حوزه اطلاق و اهمیت این اصل را در فلسفه شوپنهاور نشان دهیم.

کلمات کلیدی:

اصل جهت کافی، شوپنهاور، فاعل شناسا، متعلق شناخت، علیت، ماده، مکان، زمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1194438>

